

KONCERTNI ATELJE

DRUŠTVO SLOVENSkih SKLADATELJEV
SOCIETY OF SLOVENE COMPOSERS

V sodelovanju z
Zavodom sv. Stanislava

Theresa PLUT – *sopran*

Polona GANTAR – *orgle*

PROGRAM

Ivan Florjanc, Lojze Lebič, Damijan Močnik,
Katarina Pustinek Rakar, Maks Strmčnik,
Tomaž Svete

Četrtek, 23. oktobra 2014 ob 19.30

Cerkev sv. Stanislava v Zavodu sv. Stanislava

Vstop prost - vljudno vabljeni!

WWW.DSS.SI

PROGRAM

Katarina PUSTINEK RAKAR

CANITE TUBA IN SION*

Tomaž SVETE

ZWEI LIEDER*

Maks STRMČNIK

KO SEM SPALA*

Ivan FLORJANC

OČA NAŠ*

Damijan MOČNIK

ANGELI*

Lojze LEBIČ

IZ SREDNJEVEŠKEGA CVETNIKA*

- Jasnost mišljenja
- Interludij
- Slavček

O POUSTVARJALCIH ...

Theresa PLUT

Kanadska sopranistka slovenskega rodu Theresa Plut se uvršča med najuspešnejše pevce opere in samospeva, kar jih deluje pri nas. Prvo klavirsko diplomu je pridobila na Kraljevem konservatoriju v Torontu, diplomu ter magisterij koncertnega solopetja na Visoki šoli za glasbo v Zürichu in specializacijo opernega petja na Državni visoki šoli za glasbo in upodabljajočo umetnost v Stuttgartu. Theresa Plut je že kot študentka nastopala v glavni vlogi Betly v Donizetti-jevi operi La capanna svizzera z Opernim orkestrom iz Stuttgarta in v Stadttheater Winterthur (Švica). Takoj po študiju pa je postala članica solističnega ansambla Nemške opere na Renu v Düsseldorfu, kjer je med drugimi sodelovala z dirigentoma Johnom Fiorejem in Alexandrom Joelom in z režiserji Christofom Loyem, P. Harnoncourtom in T. Richterjem. Debitirala je kot Kraljica noči v Mozartovi Čarobni piščali in nastopala v vlogah Walterja v operi La Wally, Blonde v Begu iz Seraja, Rosine v Seviljskem brivcu, Casilde v Gondoljerjih, Serpette v La finta giardiniera, Metke v Janku in Metki in Ophelie (cover) v Hamletu. Nastopala je s SNG Opera in balet Ljubljana v vlogi Mlle Silberklang v Mozartovi operi Gledališki direktor, kot Mme Herz v isti operi z Royal Opera Bangkok na Tajskem in kot Olympia v Hoffmannovih pripovedkah v Pfalztheater Kaiserslautern (Nemčija). Za seboj ima številne nastope po Evropi, Aziji, Kanadi in Sloveniji. Sodelovala je z Vancouverskim simfoničnim orkestrom, Opernim orkestrom iz Stuttgarta, Düsseldorfskimi simfoniki, Jensko filharmonijo, Württemberško filharmonijo, Bachovim kolegijem iz Züricha, Siamsko filharmonijo, Orkestrom Slovenske filharmonije ter simfoničnim orkestrom RTV Slovenija, ... Na koncertnem odru je Theresa nastopala s svetovno znanimi dirigenti, kot so Emmanuel Villaume,

Nicholas Milton, Alain Paris, George Pehlivanian, ... Med najpomembnejšimi deli v njenem obsežnem repertoarju so Brahmsov Ein deutsches Requiem, Mozartova Maša v C molu, Orffova Carmina Burana, Haydnovi Letni časi, Mahlerjeva 4. Simfonija, Honeggerjeva Le Roi David itd. Sodelovala je kot solistka na Festivalu Ljubljana, Festivalu Zimriya (Israel), Festivalu Cluj modern (Romunija), Festivalu Lent v Mariboru in na Kogojevih dnevih. Snema za švicarski radio, za Radio Slovenija in številne druge produkcije. Nastopala je tudi v Pekingu na Kitajskem ter vodila več tedenski mojstrski tečaj solopetja, kjer je pridobila častni profesorski naziv iz Central National University of Beijing. Je nagrajenka večih mednarodnih tekmovanj in štipendij. Njeni mentorji so bili Richard Miller (ZDA), Jill Feldman in Nancy Argenta (za staro glasbo), Julia Hamari (Nemčija), Edith Wiens (Lied) in Helena Lazarska (Avstrija). Na povabilo dirigenta Emmanuela Villauma je nastopila kot solistka v operi Jolanta. S solistično vlogo Brigita se je postavila ob bok Anni Netrebko in se podala na evropsko turnejo. S slednjo jo čaka skupna turneja tudi v juniju 2015.

Polona GANTAR se je z orglami prvič srečala na Orglarski šoli pri Teološki fakulteti v Ljubljani (prof. Angela Tomanič), nato pa je na Akademiji za glasbo v Ljubljani diplomirala na oddelku za glasbeno pedagogiko. Istočasno je študirala orgle na Koroškem deželnem konservatoriju v Celovcu (prof. Klaus Kuchling, diploma z odliko), leta 2003 pa je zaključila še magistrski študij orgel na Univerzi za glasbo in uprizarjajočo umetnost na Dunaju (prof. Peter Planyavsky). V času študija in kasneje se je izpopolnjevala v Švici, Avstriji in na Nizozemskem, na številnih mojstrskih tečajih za orgle in improvizacijo, ki so jih vodili: Peter Planyavsky, Michael Radulescu, Almuth Rössler, Olivier Latry, Jos van der Kooy, Ewald Kooiman, Christoph Wolff ...

Solistično nastopa doma in v tujini, sodeluje z najuglednejšimi pevskimi zbori Slovenije (Komorni zbor Ave, Komorni zbor RTV Slovenija, Ljubljanski madrigalisti..) in v komornih sestavih s solopecvi in inštrumentalisti (Theresa Plut – sopran, Miro Božič – orglice, Betka Kotronik – saksofon...).

Redno snema za arhiv in Založbo kaset in plošč RTV Slovenija, pri kateri sta izšli tudi dve zgoščenki – prva z naslovom Harfa drobnega dežja, kjer solistično in v duetu z orgličarjem Mirom Božičem interpretira skladbe sodobnih slovenskih in avstrijskih skladateljev in druga z naslovom Felix Mendelssohn Bartholdy, na kateri kot organistka sodeluje s Komornim zborom RTV Slovenija in dirigentom Sebastjanom Vrhovnikom. Leta 2007 je za nemško založbo Motette (Peter Planyavsky-Ausgewählte Orgelwerke) posnela tudi skladbo Bolero avstrijskega skladatelja Petra Planyavskega, z različnimi slovenskimi zborovskimi sestavi pa je posnela še več drugih zgoščenk.

Z Radiem Slovenija (Program Ars) je v letih od 2009 do 2012 sodelovala kot avtorica oddaj o orglah in orgelski glasbi, imenovanih Obiski kraljice. Je organistka v frančiškanski cerkvi Marijinega oznanjenja v Ljubljani.

... O SKLADATELJIH IN NJIHOVIH DELIH

Katarina PUSTINEK RAKAR (1979)

je končala študij kompozicije na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Trenutno poučuje strokovno-teoretične predmete na Konservatoriju za glasbo in balet v Ljubljani. Njen skladateljski opus obsega zborovske, solistične in komorne skladbe, skladbe za otroke ter skladbe za Orffov instrumentarij, pa tudi večja dela za pihalni in simfonični orkester.

CANITE TUBA IN SION

„Dajte s trobento znamenje na Sionu! Zberite narode, razglasite ljudstvom in povejte: Glej, Bog, naš rešitelj, prihaja. Oznanjajte in vpijte na vse grlo, govorite in kličite: Glej, Bog, naš rešitelj, prihaja!“

Tomaž SVETE (1956)

je študiral na Akademiji za glasbo v Ljubljani kompozicijo (diploma 1980) in dirigiranje (diploma 1981). Na Visoki šoli za glasbo in dramsko umetnost na Dunaju je nadaljeval glasbene študije pri Friedrichu Cerhi (1986 diploma » con summa laude« kompozicija; magister umetnosti 1989) in dirigiranje pri Karlu Österreicherju in Otmarju Suitnerju (diploma 1988).

Predava na konservatoriju Karl Prayner na Dunaju in na Pedagoški fakulteti Univerze v Mariboru (leta 2006 naziv redni profesor za kompozicijo). Je avtor osmih oper (Kralj Malhus, Ugrabitev z laudaškega jezera, Pesnik in upornik, Kriton, Pierrot et Pierrette, Granatno jabolko, Apologija, Antigona), številnih simfoničnih (L' amor sul mar, Concert de la Nuit, Gothische Fenster, Prva simfonija, Druga simfonija, Koncert za violo in orkester, Deux mouvements za violino godalni orkester in tolkala, Violinski koncert), vokalno-instrumentalnih (kantata

Sacrum delirium, Requiem), ter komornih skladb, ki so bile izvedene na festivalih v Evropi, ZDA in na Tajvanu. Je član Društva slovenskih skladateljev, Združenja avstrijskih skladateljev (ÖKB), Skladateljev zvezne države Burgenland (KIBU), Mednarodnega združenja za ekmelično glasbo (IGEM), Avstrijske lige za človekove pravice in S. K. I. F. Shotokan Karate zveze Slovenije.

ZWEI LIEDER

V svojem vnovičnem ustvarjalnem stiku s poezijo sem se dotaknil groteskno-liričnega sveta Leva Detele, ki poslušalca v obeh pesmih nagovarja najprej z lirične plati, v drugem delu pa skuša prestaviti težišče doživljanja v misel o zavedanju tragičnega nesmisla bivanja sodobnega človeka. Cikel oblikovno gledano razodeva dodelnost tako znotraj le-tega kot tudi v kontekstu prve pesmi. Barvite harmonije in meditativen način razvijanja glasbenih misli se v omenjeni skladbi stapljajo z deklamativnim, deloma spevnim vodenjem pevskega glasu.

FRÜHJAHRSGEDICHT

*Vier Blätter blühen verfrüht am Pfad entlang,
wo Rapsöl grossherzig die Salate krönt,
da grünt und singt mit frohem Mut der schöne Tag: Musik!*

*Dein Messer doch im Rapsöl wütend gestört so fass dich
wieder Herz mit frohem Mut, die bösen Menschen kennen
keine Lieder ...*

PESEM ZGODNJEGA LETA

*Štirje listi vzdolž steze prezgodaj cveto,
kjer se oljna repa nad solato vzpne,
tam zeleni in poje radostno prelepi dan: Musik!*

*Vendar tvoj nož divja med repo besno zmeden,
zberi radost v sebi spet, srce,
ljudje zlovešči, le-ti pesmi ne poznajo ...*

DER TROUBADOUR

*Gern warf ich Speer der Liebe nach.
Ein Ritter wird nämlich niemals schwach.
Ich traf sie dreimal mit meinem Speer,
Doch ihr war das nicht genug, sie wollte mehr.
Ich fuhr erneut zum Kampf das Heer erst jetzt gestillt vom
Begehr.*

TRUBADUR

*Z veseljem za ljubeznijo sem vrgel kopje.
Ker vitez ni nikoli slab.
In trikrat sem zadel jo s svojim kopjem,
a to ji ni bilo dovolj, hotela je še več.
Ponovno sem popeljal čete v boj
še le zdaj od poželenja potešen.*

(Prevod v slovenščino Tomaž Svete)

Maks STRMČNIK (1948)

Je študiral kompozicijo na Akademiji za glasbo v Ljubljani v razredu akademikov prof. L. M. Škerjanca in prof. U. Kreka in diplomiral leta 1974. Na področju komorne poustvarjalne glasbe je kot orglavec in čembalist z različnimi ansambli ali kot solist posnel več CD zgoščenk z baročno in sodobno glasbo ter z lastnimi orgelskimi improvizacijami. Interpretacijo baročne izvajalske prakse je specializiral pri znanem nizozemskem pedagogu in koncertantu Tonu Koopmanu. Doslej je koncertiral doma, v bivši Jugoslaviji in Sovjetski zvezi, evropskih državah, ZDA ter Kanadi. Od leta 1995 predava na Akademiji za glasbo v Ljubljani generalni bas in improvizacijo; od leta 1999 je tudi predstojnik Oddelka za sakralno glasbo. Ustvarja simfonično, kantatno, komorno in solistično glasbo, pogosto s sakralnimi vsebinami. Za skladateljsko delo je leta 1989 prejel nagrado Prešernovega sklada in leta 1999 Kozinovo nagrado Društva

slovenskih skladateljev. Triintrideset let je organist v Šentvidu nad Ljubljano. Je častni občan občine Mežica.

KO SEM SPALA (Vp 5.2 sl)

Ta samospev, z odlomkom besedila iz Visoke pesmi, me je zaradi svojega izjemno sugestivnega besedila pritegnil tako močno, da sem ga napisal v enem zamahu. Besedilo sem prejel v obliki, kjer se pojavlja refren; menim, da to daje skladbi v smislu forme še prav posebno napetost. Vsak stavek predstavlja neko skrivnostno slikanje občutja v smislu pričakovanja dragega in njegovega odhoda brez srečanja. Besedilo mi je narekovalo veliko različnih razpoloženj, napetosti in sprostitvev.

Skladba, ki traja 12 minut je izredno zahtevna za oba solista: sopran in orgle, saj od sopranistke zahteva sugestivno podajanje oglasbenega besedila in melodičnih linij, medtem ko je orgelski part zaradi barvnih možnosti registracije, hitrih akordičnih menjav in clustrov ter nujne uporabe večih manualov in nenavadnih, večglasnih akordov v pedalu, izredno zahteven.

*Ko sem spala, a moje srce je bedelo,
sem zaslišala glas svojega ljubega:
»Odpri mi, sestra moja,
odpri mi, golobica,
kajti moja glava je pokrita z roso
in moji kodri z nočnim hladom.«
Potisnil je roko skozi odprtino v vratih
in v meni je zadrhtelo.
Vstala sem in stekla,
z rok mi je kapljala mira,
s prstov dragocena mira na zapah pri vratih.*

*ROTIM VAS, HČERE JERUZALEMSKE,
ČE NAJDETE MOJEGA LJUBEGA,
MU POVEJTE, DA UMIRAM OD LJUBEZNI.*

*Odprla sem, odprla sem svojemu ljubemu,
A ga ni bilo več, že je odšel.
Duša mi je medlela zaradi njegovega bega.*

*Iskala sem ga, pa ga nisem našla,
Klicala sem ga in klicala,
a mi ni odgovoril.
Srečali so me stražarji na svojem obhodu.
Slekli so me in pretepli
stražarji obzidja.*

ROTIM VAS, ...

*O, da bi bil moj brat,
Bi te lahko poljubila,
Ne da bi koga pohujševala.*

ROTIM VAS, ...

Ivan FLORJANC (1950)

Skladatelj, muzikolog in univerzitetni učitelj. Leta 1981 je diplomiral na Teološki fakulteti Univerze v Ljubljani in na Papeškem inštitutu za sakralno glasbo v Rimu (gregorijanski koral (1981), kompozicija (1987) in magistriral iz kompozicije in glasbene teorije (1989)). Med leti 1993-2003 je na tej ustanovi - od leta 2000 kot redni profesor - predaval kompozicijo na dodiplomski in podiplomski stopnji. Od leta 1998 poučuje na Akademiji za glasbo Univerze v Ljubljani (od leta 2006 kot izredni profesor) harmonijo, kontrapunkt, vokalno in orgelsko kompozicijo, semiologijo menzuralne glasbe ter glasbeno literaturo I. Je docent - znanstveni sodelavec Muzikološkega inštituta Znanstvenoraziskovalnega centra SAZU (od leta 1999). Poleg skladateljevanja predava na simpozijih, objavlja monografije in znanstvene članke (prim. <http://COBISS.IZUM.SI/>, Bibliografije raziskovalcev).

OČA NAŠ

Skladba posreduje - podobno kot *Kyrie Karantanorum*, *Kantata št. 1, Philopatridus redivivus* - rdečo nit, ki so jo v poldrugem tisočletju živeli »Slovenstva stebri stari« (Prešeren). Besedilo - prvi odlomek Celovškega ali

Rateškega rokopisa - je bilo med 1362 in 1390 zapisano v cerkvi sv. Tomaža v Ratečah na Gorenjskem. Toda izročilo prevoda Gospodove molitve v slovenski jezik sega krepko v osmo stoletje (I. Grafenauer), morda še prej, kot jasno kažejo nekateri izrazi (npr. *bogastvo* namesto *kraljestvo*, »novejša« beseda, ki smo jo Slovenci skovali šele ob liku Karla Velikega (768-814), po I. 800). Temu primerno sta izbrana zvočni izraz in jezik: *lidijsko/miksolidijski* in *istrski* modus stopata z roko v roki. Prvi je po svoji naravi himnično poduhovljen, je pa tudi odsev veličastnih sozvočij narave oz. alikvotov. Drugi pa je zvonec prstni odtis intimnega čutenja slovenskih pradedov iz Istre. Tudi zlati rez, ki je pečat žive narave in je v skladbi navzoč kot oblikovni urejevalec, in njegov pentatonski zvočni izraz zasledujeta isti namen in pomen: skrito sozvočje kot trdna kozmična vez med živim in neživim. *Oča naš* je srčna molitev rodov, razpetih med rodno zemljo (G) in nébesom (Cis). Nazarečkanovo poimenovanje JHWH-ja z ljubkovalnim ABBA (oča, očka, atek; tudi jedro teme, oz. gvidonjanski *Mi-Fa-Fa-Mi*) je navdihnilo to molitev, vzniklo iz deseterih miselnih klic, strnjenih v petero pomenskih odtenkov, ki sestavljajo petero sinonimno postavljenih zrn žita te molitve, zaznamujoče začetek novega štetja - *našega štetja* rečejo nekateri v izogib imenu tistega, ki je prvi zamesil ta molitveni *kruh naš vsédanji*.

*Otfcha nafs kyr fy wnebeffich
poffwetschenu body twoye yime
pridi bogastwu twoye
body wola twoya
kakor wnebeffich yno nafemly.
Kruh nafs wfedanny day nam dannafs
yno odpusti nam dalge naffe
kakor yno my odpuffchamo naffen dalnykom
yno nafs ne wuppellay wednero yffkusbo
le nafs reffy odslega. Amen.*

(Diplomatični prepis Rateškega rokopisa)

*Oča naš kir si v nebesih posvečenu bodi
tvoje ime pridi bogastvu tvoje bodi vola
tvoja kakor v nebesih ino na zemli. Kruh naš
vsedanji daj nam danas ino odpusti nam
dalge naše kakor ino mi odpuš(č)amo našen dalnikom
ino nas ne vupelaj vedner o iskusbo le nas reši
ob od zlega. Amen.*

(Celovski rokopis, moderniziran zapis)

Damijan MOČNIK (1967)

slovenski skladatelj, zborovodja in pedagog je leta 1991 diplomiral iz kompozicije na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Deluje kot zborovodja Komornega zbora Megaron, Cerkvenega ženskega pevskega zbora Andrej Vavken in kot glasbeni pedagog in vodja glasbenih dejavnosti na Škofijski klasični gimnaziji v Šentvidu. Njegove zborovske skladbe prepevajo zbori širom sveta (Evropa, Amerika, Japonska...). K njegovi prepoznavnosti je pomembno vplivala zgoščenka Verbum supernum prodiens, ki jo je izdala založba Carus iz Frankfurta, še posebej pa skladba Christus est natus, ki jo je med mnogimi izvedel in posnel tudi Svetovni mladinski zbor pod vodstvom Garyja Gradna. Težišče Močnikovega skladateljskega snovanja je posvečeno človeškemu glasu. Njegov glasbeni jezik, navdihnjen s pazljivo izbranimi besedili, temelji na inovativnih ritmičnih in melodičnih idejah.

Leta 1995 je s pesmijo »Tisoč let je že minilo« zmagal na natečaju za pesem ob prvem obisku papeža Janeza Pavla II. v Sloveniji.

Je dobitnik mnogih nagrad na domačih in mednarodnih tekmovanjih skladateljev.

ANGELI

Ob iskanju besedila z duhovno vsebino, mi je v roke prišla antologija slovenske duhovne poezije v izboru Franceta Pibernika. Nagovorile so me štiri popolnoma

različne pesmi, ki pa imajo skupno vsebinsko izhodišče – angela. Ker z godalnim orkestrom GŠ v Zavodu sv. Stanislava, ki ga vodim, igramo veliko baročne glasbe, mi je v mislih ob iskanju muzikalnega navdiha nenehno odzvanjala spremljava v slogu »bassa continua«. Skladba je tako na nek način hommage Arhangelu Corelliju, saj sem za osnovo orgelske spremljave uporabil orgelski stavek iz ene izmed njegovih sonat za violino in orgle. Melodična sopranska linija zelo dramatično opisuje podobe štirih različnih angelov.

France Pibernik

V KATERI PUŠČAVI

*Padajoči dan
in smrt ljubezni svete
kako dolgo noč rodi.*

*In če škrlatna molitev ne pride,
v kateri puščavi boš klečal,
angel tolažnik?*

Uroš Zupan

ANGEL

*Nebo se bliža s tihimi zamahi.
Ogenj se zapira v skale. Po
gladini morja piše roka.*

*Nad zalivi v jasnih očeh kroži
zrak. Sapa reže pljuča kakor
led. Usta, ki so pred spočetjem*

*povedala lme, bo izžgal okus po
krvi. Luč umiva kruh. V kozarcih
miruje vino. Popolnosti je zatemnjena*

strast. V tem jeziku Ljubezen
doseže različna rojstva in zgodovina
nikoli ne prebije Vrat.

Vladimir Memon

EL ANGEL EXTERMINADOR

Ooo angel, ti, ki delaš mraz –
umakni se, izgini! Umri!
Ne pustim te vase, oOo ti,
ki večno umiraš, oOo plaz

smrti, ki čistiš obraz
v lutko steklenih oči.
Izgini, odtajaj se! Ooo kri
biva drugače kot biva mraz!!!

Ne angel, na oni strani me ni!
Kjer je tema. Tisti – nisem jaz.
Na oni strani oči
vidijo slepo... Nisem mraz!!!

Bojim se bojim se
bojim se bojim se
ooo angel oOo angel oOo angel –
izgini. Umri. Ooo angel – naj bom jaz!

Tone Pavček

SOBESEDNIK

Angel je moj sobesednik. Angel, beli
krilatec, pričevalec, milo bitje.
Pride in se vame naseli
za pomene ali za molk; za stihožitje.

Jezik nedolžnih in čudnih dolžin
govoriva. Jezik dotika. Diha.
Kakor otroci. Ne kot oče in sin.
Blaženi jezik navdiha.

Govori! Poslušam! Je zvok in ga ni.
Je pesem in tolažba. Dvogovor z očmi,
ki so videle Leto. Potem molčiva

svoj skupni molk. V njem se preliva
bela, mirna svetloba, sestra sinjine.
Svetloba, ki traja in ne premine.

Lojze LEBIČ (1934)

je diplomiral na Filozofski fakulteti iz arheologije (1957), hkrati pa študiral dirigiranje in diplomiral iz kompozicije na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Skladateljsko izhaja iz skupine Pro musica viva. Njegova dela zajemajo skoraj vsa skladateljska področja, večkrat so bila izvedena na Svetovnih glasbenih dnevih ISCM ter številnih drugih mednarodnih festivalih. Za skladateljski opus je prejel Prešernovo nagrado. Je redni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti. Leta 2003 je bil izvoljen za zunanjega člana Kraljeve Flamske Akademije Belgije za znanost in umetnost, 2012 pa tudi za dopisnega člana Hrvaške akademije.

IZ SREDNJEVEŠKEGA CVETNIKA

Skladba *Iz srednjeveškega cvetnika* za sopran in orgle je nastajala med leti 2013 in 2014 tudi na pobudo obeh odličnih umetnic Therese Plut in Polone Gantar. Je iz treh med seboj povezanih delov: prvemu – razmišljajočemu *Jasnost mišljenja* na besedilo A. M. Severinus Boethiusa (ok. 480) sledi *Interludij* za orgle, nanj pa se navezuje tretji del *Slavček* Evgenija Toledskega (657-?).

O delu je skladatelj povedal:

K latinski liriki srednjega veka so me pritegnili prevodi Primoža Simonitija zbrani v knjigi *Srednjeveški cvetnik – Florarium Mediaevale* – od tod tudi naslov mojemu delu.

Pri komponiranju sem se odločil za skladateljski pluralizem, k čemur me je vodilo troje: srednjeveško besedilo v prvem in tretjem delu skladbe, orgelski *Interludij*, ki sem mu za ozadje izbral gregorijanski koral »Veni creator spiritus ...« ter bogastvo, ki ga ponuja dialog med človeškim glasom in kraljico instrumentov – orglami. Skladba bo izvedena prvič.

BOETIJ: Jasnost mišljenja

Zvezda, zastrta
v črne oblake,
dati ne more
lúči nobene.

Če bučni veter
z juga razburka
morja valovje,
voda, prej bistra,
taka kot dan, ki
jasen zasije,
hitro skali se,
blatna in motna
ni več prozorna.

Reko, ki prosto
z gore visoke
dere v dolino,
često ustavlja
peč, ki zvali se
v strugo s pobočja.
Tudi ti hočeš
z jasnim pogledom
zreti resnico,
ravno izbrati
pot si do cilja?
Radost prepôdi,
spôdi strahove,
upe zavrne,
proč z bolečino!
Duša je mračna,

v spone vkovana,
kjer to doma je.

EVGENIJ TOLEDSKI: Slavček

Glas tvoj, slavček drobneči, nas sili prepevati pesmi,
tebe s pohvalo zato jezik kmetiški slavi.

Glas tvoj, slavček drobneči, zmaguje nad citrami
v pesmih,

lepši od glasbenih sap tvoj je prečudežni spev.

Glas tvoj, slavček drobneči, prežene skrbi in nadloge,
z zvoki prikupnimi zna srca krepiti plašná.

Polja cvetoča častiš, veselíš se travnate ruše,
v listju drevesnem redeč drobni svoj zarod gojiš.

Glej, tvoje petje zvonkó doni po gostem grmovju,
v listnatem gozdu odmev dajejo krošnje dreves.

Pravim, da lastovka naj ščeбетava, labod se ti umakne,
papige kljun znamenit tudi naj prednost ti da.

Ptica nobena nikdar ne bo tvojega petja posnela,
saj droboleči tvoj spev sladki razliva nam med.

Torej z jezikom drhtečim govori nam v blagem šepetu,
z grlom milobno drobeč pesem tekočo zapoj.

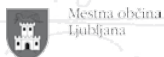
Sladkozveneče hranivo ponujaj pozornim ušesom;
Prosim, ne utihni nikar, prosim, ne utihni nikar.

Slava največja in čast, blagoslov in hvala ti, Kristus,
Ker svojim slugam daješ te dragocene darí.

Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije

Mestna občina Ljubljana

Jože KOTAR – *klarinet*
 Zoran MITEV – *fagot*
 Mihajlo BULAJIĆ – *rog*
 Miha ŠULER – *pozavna*
 Irmgard ANDERL-KRAJTER – *angleški rog*
 Janez ŽNIDARŠIČ – *tuba*
 Zoran MARKOVIĆ – *kontrabas*

PROGRAM

Blaženka Arnič Lemež, Imer Traja Brizani,
 Tomaž Burkat, Igor Dekleva, Pavel Dolenc, Nenad Firšt,
 Bojan Glavina, Neville Hall, Igor Lunder, Štefan Mauri,
 Urška Orešič Šantavec, Urška Pompe, Ljubo Rancigaj,
 Žiga Stanič, Maks Strmčnik, Igor Štuhec

Sreda, 29. oktobra 2014 ob 20.00

Radio Slovenija,
 Studio 14

DANZA
Allegro (♩ = 120 ca)

INFORMACIJE

Društvo slovenskih skladateljev
Trg francoske revolucije 6/1, Ljubljana
Telefon: 01/241 56 64, 041/562 144
Elektronska pošta: koncert@dss.si
www.dss.si

